

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

OPENBARE ZITTING VAN HET KORT GEDING VAN 12
maart 2007.

NR. 07/202/C register van kort geding

Bijlagen: 1 dagvaarding /
3 conclusies /

In zake van :

De heer [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

EISER

Vertegenwoordigd door Mtr Antoon DE POURCQ, advocaat (2060 /
Antwerpen, Nachtegaalstraat, 47).

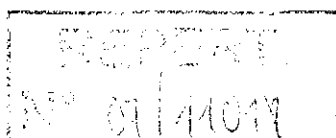
Tegen :

De FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN,
dienst vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken, met kantoren te 1000 Brussel, Antwerpsesteen-
weg, 59b.

VERWEERDER

Vertegenwoordigd door Mtr Noëlle LUCAS loco Mtr Edda
MATTERNE, advocaat (1050 Brussel, Louizalaan, 391 – bus 11-12).

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter
openbare zitting van 26 februari 2007.

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgend bevelschrift uit :

Gezien :

- de dagvaarding betekend door exploit van Meester Luc Indekeu, gerechtsdeurwaarder verblijvende te 1190 Vorst, d.d. 31 januari 2007;
- de conclusie voor eiser neergelegd ter zitting van 26 februari 2007;
- de conclusie voor verweerder neergelegd ter griffie op 2 februari 2007 en de syntheseconclusie neergelegd ter zitting van 26 februari 2007;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

* * *

1. - Vordering

De vordering die de heer [REDACTED] tegen de BELGISCHE STAAT richt, strekt ertoe :

"De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren,

De BELGISCHE STAAT te veroordelen om aan de heer [REDACTED] een verblijfsvergunning af te leveren onder vorm van een bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister, tijdelijk voor de duur van de behandeling van de regularisatieaanvraag die op 9 februari 2005 werd ingediend op basis van artikel 9 § 3 van de vreemdelingenwet, binnen de 10 dagen na de uitspraak.

Bij gebreke hieraan te voldoen, de BELGISCHE STAAT te veroordelen tot de betaling van een dwangsom van 50 EUR per dag in gebreke blijven, dit teneinde de uitvoering van de beslissing te waarborgen,

De BELGISCHE STAAT te veroordelen tot de gerechtskosten,..."

2. - Feiten en procedureverloop

De heer [REDACTED] kwam naar eigen zeggen in België toe in april 1998.

Op 14 april 1998 dient hij een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Op 30 mei 2000 neemt het Commissariaat voor de Vluchtelingen de beslissing van niet-erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. De heer [REDACTED] tekent hoger beroep aan tegen die beslissing bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen die bij beslissing van 8 december 2000, de eerdere beslissing van 30 mei 2000 bevestigt.

Op 15 april 2002 dient de heer [REDACTED] een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 alinea 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De dienst Vreemdelingenzaken beslist op 24 november 2003 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is.

Op 28 oktober 2004 dient de heer [REDACTED] een tweede asielaanvraag in die op 23 juni 2005 bij beslissing van het Commissariaat voor de Vluchtelingen ongegrond werd verklaard.

Op 9 februari 2005 dient de heer [REDACTED] een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 alinea 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Omdat de heer [REDACTED] geen beslissing ontvangt in verband met deze aanvraag, richt hij op 29 juli 2005, op 21 november 2005, op 16 januari 2006, op 4 mei 2006, op 15 juni 2006, op 17 oktober 2006 en op 14 december 2006 een brief aan de dienst Vreemdelingenzaken waarin hij aandringt op het behandelen van de tweede aanvraag die hij indiende op 9 februari 2005.

Ondertussen tekent de heer [REDACTED] op 12 juli 2005 bij de Vaste Beroepscommissie tegen de beslissing van 23 juni 2005 beroep aan. Op het ogenblik waarop deze zaak in beraad wordt genomen heeft de Vaste Beroepscommissie nog geen uitspraak gedaan over het beroep.

Op 31 januari 2007 dagvaardt hij de BELGISCHE STAAT met de vordering zoals hierboven omschreven.

De BELGISCHE STAAT concludeert tot de afwezigheid van bevoegdheid in hoofde van de kort gedingrechter en vraagt ondergeschikt om de vordering ongegrond te verklaren.

3. - Rechtsmacht -

De BELGISCHE STAAT voert in het motiverend deel van haar conclusies aan dat de kort gedingrechter zonder rechtsmacht is om van de vordering kennis te nemen en concludeert in het petitum van haar conclusies tot de onbevoegdheid in hoofde van de kort gedingrechter.

De heer [REDACTED] voert aan dat hij op grond van artikel 9 § 3 van de wet van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gerechtigd is op een tijdelijke verblijfsvergunning. Hij stelt dat het niet nemen van een beslissing in verband met de tweede aanvraag die hij op 9 februari 2005 indiende, een aantasting uitmaakt van een subjectief recht dat hij put uit artikel 8 E.V.R.M.

Op grond van artikel 584, eerste lid, in fine Ger.W. zijn slechts die zaken aan de rechtsmacht van de voorzitter, zetelend in kort geding onttrokken, waaromtrent de wet niet alleen het bodemgeschil, maar ook het treffen van voorlopige maatregelen aan de rechtelijke macht onttrekt, hetzij impliciet, hetzij door toekenning van deze macht aan een andere instantie. (LINDEMANS, D., *Kort Geding*, Antwerpen, Kluwer, 1985, 46, nr. 68).

In dit verband dient verwezen naar de artikelen 17 en 18 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State. Overeenkomstig artikel 17 § 1 kan de Raad van State als enige de schorsing bevelen van de tenuitvoerlegging van een voor vernietiging vatbare akte van een administratieve overheid. Overeenkomstig artikel 18 kan de Raad van State, in geval van vordering tot schorsing, als enige, bij voorraad alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak, veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten, die overeenkomstig artikel 144 G.W. tot de uitsluitende bevoegdheid van de rechtbanken behoren.

De bevoegdheid van de Raad van State doet geen afbreuk aan de rechtsmacht van huidige rechtbank om uitspraak te doen over geschillen betreffende subjectieve rechten, waarbij het de kort gedingrechter toekomt om in geval van hoogdringendheid voorlopige maatregelen te bevelen ter voorkoming van schade, wanneer deze het gevolg is van een ogenschijnlijke schending van een subjectief recht van één van de partijen, waaraan een rechtsplicht in hoofde van de andere beantwoordt.

Het Hof van Cassatie besliste in zijn arrest van 4 maart 2004 (C.03.0346.N – C.03.0448.N – C.03.0449, zie www.cass.be) in verband hiermee het volgende :

“Overwegende dat het bestuur dat op grond van zijn discretionaire bevoegdheid een beslissing neemt, over een beoordelingsvrijheid beschikt die het de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent en de meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen ;

Dat de rechterlijke macht bevoegd is om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatige aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden, maar daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet vermag te ontnemen en zich niet vermag in de plaats van het bestuur te stellen : dat de rechter in kort geding dit evenmin mag doen;

Dat de rechter in kort geding op grond van een voorlopige en marginale beoordeling van de zorgvuldigheid waarmee het bestuur moet handelen, bepaalde daden kan opleggen of verbieden, maar dit enkel kan doen wanneer hij in redelijkheid tot de conclusie komt dat het bestuur niet heeft gehandeld binnen de grenzen waarin het moet optreden;

Dat de kort gedingrechter bij de voorlopige beoordeling van de rechtmatigheid van het overheidsoptreden een criterium dat aan de overheidsbeslissing ten grondslag ligt, niet mag uitsluiten zonder te beslissen dat, prima facie, dit criterium niet regelmatig was aangewend ; dat hij evenmin naar eigen opvatting andere criteria in de plaats mag stellen die tot een andere beslissing leiden."

De vordering van de heer [REDACTED] strekt ertoe een beweerde schending van subjectieve rechten die hij uit artikel 8 E.V.R.M. put, stop te zetten.

De kort gedingrechter heeft rechtsmacht om voorlopig en marginaal te oordelen of het bestuur bij de uitoefening van zijn bevoegdheid prima facie een onrechtmatige aantasting heeft begaan van de subjectieve rechten van de heer [REDACTED] zonder zich in de plaats te kunnen stellen van het bestuur.

De kort gedingrechter kan enkel binnen dit strikt gedefinieerd kader voorlopige maatregelen nemen teneinde eventueel door het bestuur begane onrechtmatige aantastingen van subjectieve rechten te voorkomen.

4. - Bevoegdheid

Bij het onderzoek naar de vraag of de kort gedingrechter bevoegd is, dient hij na te gaan of de hoogdringendheid uit de gedinginleidende akte blijkt, expliciet, of zelfs impliciet.

In de dagvaarding wordt vermeld dat de zaak spoedeisend is. De kort gedingrechter is bijgevolg bevoegd om de grond van de zaak te onderzoeken. (Cass., 11 mei 1990, *Pas.*, 1990, I, 1045).

5 - Ten gronde : Hoogdringendheid

5.1. De heer [REDACTED] laat gelden dat zijn vordering hoogdringend is om twee redenen : vooreerst zou de BELGISCHE STAAT de redelijke termijn voor het nemen van een administratieve beslissing flagrant overschrijden, terwijl een langdurige asielprocedure in principe zou leiden tot de inwilliging van het regularisatieverzoek. Vervolgens zou de heer [REDACTED] sinds 1 februari 2006 naar eigen zeggen in dienstverband werken bij een BVBA die in Berchem gevestigd is terwijl de geldigheid van zijn arbeidskaart zou verstrijken op 2 juni 2007. Hij hekelt het feit dat de BELGISCHE STAAT de aanvraag die hij op 9 februari 2005 indiende, nog steeds niet heeft behandeld, terwijl zijn eigen verblijfssituatie in België precair is.

5.2. Er is urgentie in de zin van artikel 584, eerste lid Ger.W. telkens wanneer de vrees voor een schade van een bepaalde omvang of voor ernstige ongemakken het nemen van een onmiddellijke beslissing noodzakelijk maakt (Cass. 21 mei 1987, *Pas.*, 1987, I, 1160).

De heer [REDACTED] wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat de handelswijze van de BELGISCHE STAAT die reeds sinds geruime bezig is met de behandeling van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, de vordering die hij vandaag in kort geding formuleert, hoogdringend zou maken. De heer [REDACTED] toont niet aan in hoever de tijd die reeds is verstreken vanaf het indienen van zijn aanvraag, zijn verblijfstoestand negatief heeft beïnvloed. Hij bewijst en betoogt evenmin dat er op dit ogenblik de vrees bestaat of in de nabije toekomst zou ontstaan dat het tijdsverloop dat sinds de aanvraag is verstreken, zijn verblijfstoestand zou verslechteren.

Uit de uiteenzettingen van de heer [REDACTED] blijkt dat hij gelet op zowel de procedure van asielaanvraag als op de procedure gericht op het bekomen van een machtiging tot verblijf, tijdelijk en voorlopig in België mag verblijven, over een immatriculatieattest en over een arbeidskaart beschikt.

De heer [REDACTED] bewijst niet dat hij op dit ogenblik in dienstverband werkt en toont evenmin aan dat de geldigheid van zijn arbeidskaart binnenkort zou verstrijken en niet meer zou worden vernieuwd.

Er wordt niet ingezien in hoever de vordering die de heer [REDACTED] formuleert en die crop is gericht hem tijdelijk een verblijfsvergunning af te leveren, in de gegeven omstandigheden enig hoogdringend karakter zou hebben.

De vordering is ongegrond.

OM DEZE REDENEN :

Wij, A. ROBIJNS, rechter , aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door E. MELIS, griffier ;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

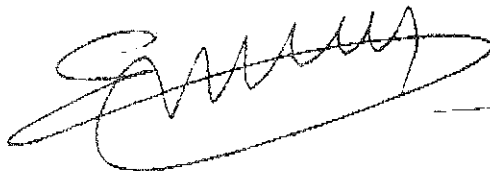
Rechtsprekende over het voorlopige, na tegenspraak ;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend ;

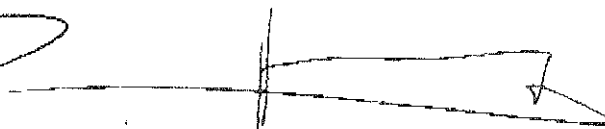
Verklaren de vordering die de heer [REDACTED] tegen de BELGISCHE STAAT richt, ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordelen de heer [REDACTED] tot het betalen van de kosten van het geding, in zijn hoofde begroot op 164,95 + 121,47 EUR en in hoofde van de BELGISCHE STAAT begroot op 121,47 EUR.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 12 maart 2007.

E. MELIS

A. ROBIJNS